

Studentoro vid Columbia universitetet

bP 505/24

National Library
of Sweden

bP
505

BEREDSKAPSNÄMNDEN FÖR
PSYKOLOGISKT FÖRSVAR
Kurt Törnqvist
Christer Palmberg

Meddelande nr 24

Januari 1969

STUDENTORO VID COLUMBIA UNIVERSITETET

Allen H. BARTON: The Columbia Crisis: Campus, Vietnam and the Ghetto.
PUBLIC OPINION QUARTERLY Fall 1968 ss. 333-351.

Inledning

Oron bland studenter på olika håll i världen har väckt stor uppmärksamhet. Frågan om orsaker och bakgrund till studenternas aktivitet och attityder har diskuterats livligt. Åtskilligt har redan skrivits om dessa händelser men huvudsakligen har det varit tyckande och allmänna iakttagelser. Däremot tycks forskningen om detta problem ännu vara ringa. Vi skall i detta meddelande presentera en första studie av studentoron. Den gäller attityder och beteende hos studenter och lärare vid Columbiauniversitetet i New York efter de omfattande demonstrationerna och oroligheterna våren 1968.

Vid denna tidpunkt började studenterna visa sitt missnöje med ett flertal förhållanden. Det fortsatta kriget i Vietnam och avskaffandet av studenternas befrielse från uttagning till detta intensifierade deras antikrigsaktiviteter. Dessa omfattade demonstrationer, som riktade sig mot militär rekrytering och träning vid universitet, mot Dow Chemical Corporation och mot universitetets officiella medlemskap i institutet för försvarsanalys. Även universitetets program för utbyggnad i grannskapet blev föremål för en del studenters protester under motivering att en sådan utbyggnad skulle beröva fattiga negrer deras bostäder.

Den 23 april protesterade en grupp studenter mot att sex ledare för organisationen "Students for a Democratic Society" disciplinbestraffats för att de lett en inomhusdemonstration mot institutet för försvarsanalys. Demonstrationen kulminerade i en ockupation av en av universitetets byggnader. Tjänstgörande dekanus stängdes in på sitt rum. Senare samma kväll bröt sig demonstranterna in i den

BEREDSKAPSMÄNNEN FÖR
PSYKOLOGISKT FÖRSVAR
Kurt Törnqvist
Christer Palmberg

Januari 1969

STUDENTOR VID COLUMBIA UNIVERSITETET

Allen H. Dulles, the Columbia Crisis: Denmark, Vietnam and the United States
PUBLIC OPINION QUARTERLY Fall, 1968, pp. 374-381.

Inledning

Studenterna vid Columbia University har varit aktiva i olika fall i samband med Vietnam kriget. Detta är ett uttryck för deras engagemang i världens problem. De har skrivit om dessa händelser men huvudsakligen har det varit i form av artiklar och föreläsningar. Däremot tycks forskningen om detta ämne vara begränsad. Vi skall i detta meddelande presentera en första studie av studenterna. Den gäller attityder och beteenden hos studenter och lärare vid Columbiauniversitetet i New York efter de omfattande demonstrationerna och oroligheterna våren 1968.

Vid denna tidpunkt började studenterna visa sitt intresse för Vietnam kriget. Det följande året i Vietnam och avsaknad av studenternas delaktighet från uttagning till detta intresse. I samband med denna antikrigsaktivitet, dessa omfattande demonstrationer som riktade sig mot militär rekrytering och tjänst vid universitetet, mot Dow Chemical Corporation och mot kärnkraftens utveckling. Medlemmar i Institutet för försvetsanalys, även universitetets program för utbyggnad i grannskapet blev föremål för en del av de mest protester under antitesting ett en sådan utbyggnad skulle behöva fattas närmare denna post.

Den 25 april protesterade en grupp studenter mot ett sex ledars för organisationen "Students for a Democratic Society" (SDS) i samband med uttagning till ett en humanistiska uttagning mot Institutet för försvetsanalys. Demonstrationen kulminerade i en demonstration av en av universitetets byggnader. Flera studenter skadades i samband med ett tvungna käll till ett demokratiska inf i den

administrativa huvudbyggnaden och ockuperade universitetspresidentens kontor. De genomsökte dennes lådor och kopierade den korrespondens de fann intressant. Tre andra huvudbyggnader ockuperades under de två följande dagarna.

Intensiva förhandlingar och diskussioner mellan demonstranterna och universitetsmyndigheterna följde. Då dessa måndagen den 28 april ännu inte lett till resultat, begärde den administrativa ledningen hjälp från polisen. En polisstyrka på över 1.000 man ingrep och rensade byggnaderna och kringliggande områden. Därvid tillgrip den i vissa fall våld för att avlägsna studenter som gjorde motstånd och för att bryta igenom kedjor av sympatisörer. Polisingripandet framkallade en stark indignation hos studenterna och allmän studentstrejk utbröt.

Undersökningens uppläggning

I detta läge beslöt "The Bureau of Applied Social Research" att genomföra en större surveyundersökning av både studenter och lärare. Cirka 2.000 frågeformulär skickades ut till universitetets lärare. Dessutom erhöll ett slumpmässigt urval om 20 % av studenterna också formulär. Bortsett från frågor, som gällde bakgrundsinformation, var formulären lika för studenter och lärare.

Inom tre veckor hade hälften av båda grupperna svarat och bearbetningen baserar sig på dessa svar. Ett så stort bortfall gör naturligtvis alla resultat synnerligen osäkra. Undersökarna har dock försökt att kontrollera effekten av bortfallet. Man gjorde telefonkontroller ifråga om viktiga åsikter och erfarenheter bland de icke-svarande. Jämförelser mellan tidiga och sena svarare och mellan svarande och icke-svarande visar inga större skillnader eller signifikanta trender. Undersökningsledarna anser därför att de resultat, som baserar sig på de erhållna formulären, bör vara i stort sett riktiga för hela populationen.

Attityder till mål och taktik

Det visade sig att endast en liten minoritet (lärare 10 %, studenter 19 %) gillade sit-in-demonstranternas taktik. Däremot stödde en majoritet (lärare 51 %, studenter 58 %) de allmänna målen för demonstrationen. Likheten i studenternas och lärarnas svarsmonster

är påfallande. Vid en liknande undersökning i samband med oroligheterna vid Berkeley 1964 stödde 63 % av studenterna de allmänna målen men blott 34 % av dem gillade taktiken.

Demonstranternas åtgärd att stänga in dekanus och hålla honom fången ett helt dygn ansåg blott en ringa minoritet vara berättigad (professorer 1 %, assistenter 8 %, studenter 11 %). En i det närmaste lika liten andel gillade demonstranternas åtgärd att bryta sig in i universitetspresidentens kontor, öppna hans lådor och kopiera korrespondens (professorer 2 %, assistenter 19 %, studenter 17 %). Dessa siffror belyser att ju lägre rang lärarna har desto mer liknar de studenterna i sina attityder.

I detta sammanhang understryker undersökarna betydelsen av absoluta tal i jämförelse med proportioner. Det var visserligen endast 19 % av studenterna som gillade taktiken men av Columbias 17.000 studenter utgör de 3.250 personer, en formidabel styrka vid demonstrationer och liknande aktioner. Om de övriga 81 % skulle vilja vidta motåtgärder skulle resultatet kunna bli en klar seger för majoriteten. Men så länge majoriteten förblir passiv, kan minoriteten helt behärska universitetet. Om endast en del av majoriteten vill ingripa eller om polisen inkallas, kan minoriteten förvandla universitetet till ett slagfält.

Effekten av polisingripandet

Den stora majoriteten studenter och lärare ansåg att polisaktionen innebar överdrivet polisvåld, ehuru opinionen skiftar ifråga om hur omfattande våldet var. Av dem som såg polisen i aktion menade 57 % av lärarna och 61 % av studenterna att polisen i stor utsträckning använt överdrivet våld. Av dem som icke såg polisen delades denna uppfattning av 23 resp 36 %.

Naturligtvis utgör den grupp som såg polisen i aktion ett självurval med speciella attityder, påpekar artikelförfattaren. Undersökarna konstruerade ett index för mätning av dessa attityder. När de sedan jämförde personer med samma attityder, fann de att skillnaden mellan dem som såg och dem som inte såg polisen använda våld reducerades betydligt. Dock kvarstår en verklig om än liten skillnad, som tydligen beror på att man själv ser polisen använda våld.

är påfallande. Vid en jämförelse undersökning i samband med
licenserna vid Berkeley 1964 utgjorde 65 % av studenter de
männa målen men blott 34 % av dem gjorda tekniker.

Demonstranterna åtgärd att stänga in de gamla och gamla konen
fänges ett helt dygn omgående blott en mindre minoritet vare de
tjänliga (professorer 1 %, assistenter 8 %, studenter 91 %). En
i det närmaste lika liten andel gjorda demonstranterna åtgärd
att bryta sig in i universitetets presidentens kontor, öppna hans
lådor och kopiera korrespondens (professorer 2 %, assistenter
19 %, studenter 79 %). Dessa siffror betyder att ju lägre rang
läsarna har desto mer liknar de studenterna i sina ställningar.

I detta sammanhang undersöker undersökarna betydelsen av abstr-
fakta tol i jämförelse med proportionerna. Det var väsentligen endast
19 % av studenterna som gjorda tekniker men av kvinnorna 17,000
studenter utgör de 3,250 personer, en förhållandevis stor andel
strukturer och liknande tekniker. Om de övriga 91 % skulle vilja
vidta motåtgärder skulle resultatet kunna bli en klar ökning för
majoriteten. Men så länge majoriteten förblir passiv, kan min-
oriteten helt behålla universitetet. Om endast en del av min-
oriteten vill ingripa eller om polisen inkallas, kan minoriteten
förvarna universitetet till ett visst ställe.

Effekten av polisinsatser

Den stora majoriteten studenter och lärare ansåg att polisen
innebar överdrivet poliväld, en annan opinionen skiljer sig om
hur omfattande väldet var. Av dem som såg polisen i aktion menade
27 % av lärarna och 61 % av studenterna att polisen i stor ut-
sträckning använt överdrivet väld. Av dem som inte såg polisen
delades denna uppfattning av 25 resp 36 %.

Nationelltvis utgör den grupp som såg polisen i aktion ett stäl-
lut med speciala aktiviteter, påpekar artikelförfattaren. Under-
sökarna konstaterade ett index för mätning av dessa aktiviteter.
Mer de nedan nämnda personer med samma ställningar, följande att
skiljningen mellan dem som såg och dem som inte såg polisen används
vård reducerades betydligt. Dock kvarstår en verklig om än liten
skillnad, som tydligen beror på att man ställvis ser polisen använda
vård.

Effekten av polisaktionen var att den ökade accepterandet av sit-in-demonstrationen såsom en berättigad taktik från en liten till en något större minoritet (lärare från 14 till 31 %, studenter från 23 till 42 %). Däremot påverkades inte inställningen till de allmänna målen. Endast en liten minoritet av både studenter och lärare var positiva till ett polisingripande utan ett försök till kompromiss. Men en majoritet i båda kategorierna accepterade användningen av polis under vissa förhållanden - antingen omedelbart eller om demonstranterna vägrade att acceptera en kompromisslösning.

Polisen skapade sina egna problem genom att dess uppträdande var sådant att det framkallade en omfattande reaktion mot polisen och mot administrationen, som kallade in den. Polisaktionen påverkade inte enbart den som såg den utan effekten av den spreds till alla genom samtal och massmedier och ökade stödet för demonstranternas taktik. Den omedelbara följden av polisaktionen blev en allmän studentstrejk. I denna deltog ledarna för ett stort antal studentorganisationer, som inte tidigare varit inblandade i demonstrationer. Endast en minoritet av både studenter och lärare gav uttryck för stöd åt strejken men av dem som såg polisen i aktion var det en majoritet av båda grupperna, som gillade strejken.

Ett annat resultat av polisaktionen var att den försvagade förtroendet till administrationen. Den allmänna uppfattningen var att administrationen borde ha försökt med ytterligare förhandlingar. Av lärarna ansåg 50 % och av studenterna 58 % att administrationen förhandlat alltför litet. Studenterna vid Columbia var t o m mer kritiska än vid Berkeley (43 %).

Tillfredsställelse med universitetet

Attityderna till demonstrationerna visade sig vara starkt korrelerade med otillfredsställelse med utbildningens innehåll och universitetets opersonlighet. Både lärare och studenter besvarade frågor om tillfredsställelse och missnöje i dessa avseenden och därav konstruerades ett index. Dessa faktorer visade sig starkt korrelerade med demonstrationen. Sålunda tyckte 57 % av de mest missnöjda lärarna att sit-in-demonstrationen var berättigad jämfört med blott 12 % av de mest tillfredsställda lärarna. För studenterna var motsvarande siffror 56 resp 30 %.

Columbiakrisen, Vietnamkriget och negerrevolten

Attityderna till demonstrationerna och deras mål var starkt sammankopplade med attityderna till kriget i Vietnam. Bland dem som var emot kriget gillade omkring 75 % de allmänna målen för demonstrationerna. Bland dem som stödde kriget eller hade blandade känslor var det blott cirka 20 % som stödde dessa. Vid Columbiauniversitetet var 70 % av studenterna och 69 % av lärarna motståndare till kriget i Vietnam. Däremot hade attityderna inget samband med risken för studenterna att bli inkallade. Det förefaller därför inte riktigt att bekymmer över de egna möjligheterna att bli inkallad skulle vara en viktig orsak till det missnöje som tog sig uttryck i demonstrationerna vid Columbia. Det betydelsefulla var det allmänna missnöjet med kriget men detta existerade oavsett risken för inkallelse.

De studenter som opponerade sig mot kriget i Vietnam gav också starkt stöd åt de amerikanska negrernas protester. Omkring 75 % av dem som ogillade kriget men blott en tredjedel av dem som icke opponerade sig mot detta stödde idén med de fattiga folkens marsch till Washington. Och omkring hälften av motståndarna till kriget jämfört med 20 % av dem som icke opponerade sig mot detta gillade många av Black-rörelsens mål.

Avslutning

Oppositionen mot kriget i Vietnam är således hopkopplad med opposition mot fattigdom och rasorättvisa i USA och båda är förknippade med krav på förändring av universitetet för att ge studenter och lärare större inflytande på dess politik. Sit-in-demonstranterna försökte förändra universitetets politik med passivt våld genom att ockupera de byggnader, som var väsentliga för att universitetet skulle fungera. De mål demonstranterna uppställde accepterades visserligen av en majoritet av studenter och lärare. Men deras taktik med sit-in-demonstration och ockupation gillades endast av en liten minoritet. När sådana metoder kom till användning var den reformvänliga majoritet villig att låta polisen ingripa mot den militanta minoriteten för att förhindra minoritetsdominans. Polisens uppträdande var dock sådant att det framkallade en stark reaktion mot polisen och mot administrationen, som kallade in den.

Colombiakrisen, Vietnamkriget och narkotikavolten
Attityderna till demokratierna och deras mål var starkt
sammanskopplade med attityderna till kriget i Vietnam. Man
dömde som var emot kriget, tillika omkring 75 % de allmänna åsikter
för demokratierna. Bland dem som stödde kriget eller hade
blandade känslor var det blott cirka 20 % som stödde dessa. Vid
Colombianivåer var 70 % av studenterna och 59 % av lärarna
motståndare till kriget i Vietnam. Däremot hade attityderna inget
samband med räknen för studenterna att bli inkallade. Det före-
faller därför inte riktigt att bekräftar över de egna möjligheterna
att bli inkallad skulle vara en viktig orsak till det missnöjet
som tog sig uttryck i demokratierna vid Columbia. Det be-
tydelsefulla var det allmänna missnöjet med kriget men detta
samband saknade betydelse för inkallandet.

De studenter som opponerade sig mot kriget i Vietnam gav också
starkt stöd åt de amerikanska regeringens protester. Omkring 75 %
av dem som ogillade kriget men blott en tredjedel av dem som inte
opponerade sig mot detta stödde idén med de följande folks röst
till Washington. Den omkring hälften av motståndarna till kriget
jämförde med 50 % av dem som inte opponerade sig mot detta följande
säger av läroplanerna till.

Upplysning
Oppositionen mot kriget i Vietnam är alltså kopplad med opposi-
tion mot fattigdom och rasdiskriminering i USA och detta är förknippade
med krav på förändring av universitetet för att ge studenter och
lärares större inflyande på dess politik. Stilla-demonstrationerna
förärrade förändrade universitetets politik med passivt våld genom
att besätta de byggnader, som var väsentliga för ett universitetet
studie frugens. De mål demokratierna upptäckte accepterades visser
ligen av en majoritet av studenterna och lärarna. Men deras kritik mot
stilla-demonstration och oppositionen tillstod endast av en liten
minoritet. När sådana kröder kom till användning var den relativt
våldigt majoritet villig att låta polisen ingripa mot den allmänna
minoriteten för att förhindra allmänna demonstrationer. Polisens upp-
trädande var dock sådant att det framkallade en stark reaktion mot
polisen och mot demonstrationerna, som kallade in dem.

Detta är några slutsatser av undersökningen. Denna, som genomförs snabbt och under speciella svårigheter, har åtskilliga brister men ger dock vissa antydningar om de orsaker och attityder, som ligger bakom studentorn i USA. Resultaten förefaller ha viss relevans även för studentorn i Västeuropa.

PROJECT INFORMATION	PROJECT INFORMATION
Project Name: (faint text)	Project Name: (faint text)
Project Number: (faint text)	Project Number: (faint text)
Project Title: (faint text)	Project Title: (faint text)
Project Description: (faint text)	Project Description: (faint text)
Project Location: (faint text)	Project Location: (faint text)
Project Start Date: (faint text)	Project Start Date: (faint text)
Project End Date: (faint text)	Project End Date: (faint text)
Project Status: (faint text)	Project Status: (faint text)
Project Sponsor: (faint text)	Project Sponsor: (faint text)
Project Manager: (faint text)	Project Manager: (faint text)
Project Budget: (faint text)	Project Budget: (faint text)
Project Objectives: (faint text)	Project Objectives: (faint text)
Project Risks: (faint text)	Project Risks: (faint text)
Project Deliverables: (faint text)	Project Deliverables: (faint text)
Project Stakeholders: (faint text)	Project Stakeholders: (faint text)
Project Communication: (faint text)	Project Communication: (faint text)
Project Evaluation: (faint text)	Project Evaluation: (faint text)
Project Review: (faint text)	Project Review: (faint text)
Project Approval: (faint text)	Project Approval: (faint text)
Project Sign-off: (faint text)	Project Sign-off: (faint text)

(Faint rectangular stamp or box at the bottom of the page)

